

період 1.01.2012 р. — 31.12.2013 р.); постачання, у тому числі імпорту, та вивезення в митному режимі експорту товарів відходів і брухту чорних і кольорових металів і деревини (до 1.01.2014 р.); операції з ввезення на митну територію України під митним режимом імпорту (реімпорту) товарів, крім підакцизних, що використовуються для потреб літакобудівної промисловості (до 1.01.2016 р.); операції з постачання на митній території України результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються для потреб літакобудівної промисловості (до 1.01.2016 р.); операції з постачання техніки, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалива (до 1.01.2019 р.);

б) пільги в оподаткуванні прибутку підприємств, зокрема: підприємств від продажу на митній території України продуктів дитячого харчування власного виробництва; підприємств паливно-енергетичного комплексу в межах витрат, що не перевищують загальну річну суму передбачену інвестиційними програмами; тимчасове звільнення від оподаткування прибутку для підприємств окремих галузей (видавництва, видавничих організацій, підприємств поліграфії до 1.01.2015 р., підприємств машинобудування для агропромислового комплексу до 1.01.2021 р., суб'єктів господарської діяльності при наданні готельних послуг у готелях категорій «5», «4» і «3» зірки до 1.04.2021 р., підприємств легкої промисловості до 1.01.2021 р., підприємств галузі електроенергетики від продажу електричної енергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії до 1.01.2021 р., підприємств суднобудівної та літакобудівної промисловості до 1.01.2021 р., виробників біопалива від продажу біопалива до 1.04.2020 року.

Савицька В. К.

*«Фінанси та кредит», 3 курс,
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
Науковий керівник — к.е.н., доцент Крот Л.М.*

ВИКОРИСТАННЯ ФІСКАЛЬНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЛЯ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інтеграція України у високотехнологічне конкурентне середовище визначила потребу у формуванні інноваційної моделі розвитку вітчизняної економіки. Необхідність державного регулювання інноваційної діяльності зумовлена масштабами фінансових витрат для проведення досліджень і реалізацію їх результатів. Відтак необхідним є широкомасштабне залучення та максимально ефективне використання фінансових ресурсів із різноманітними джерелами походження. Побудова ефективного механізму фінансування та бюджетної підтримки інноваційного сектору залишається актуальною проблемою української економіки.

Для стимулювання інноваційної діяльності держава може надавати достатнє фінансування із бюджету та створювати ефективний механізм податкових стимулів. Другий напрям в сучасних умовах є більш універсальним.

Виокремлюють дві яскраво виражені моделі державної політики у сфері підтримки інновацій: англо-американську та франко-японську [1]. Перша передбачає застосування в основному непрямих методів, тоді як друга характеризується широким використанням сукупності методів прямого стимулювання інноваційного процесу.

Найпоширенішими інструментами стимулювання інноваційних процесів у різних країнах світу є пільгове оподаткування, податковий кредит, податкові канікули.

Вперше податкові знижки були надані японським компаніям у 1966 р., на початку 90-х років XX ст. їх отримують компанії більшості країн світу [2]. За період застосування ці пільги виявили себе як надійний інструмент науково-технічної, промислової та інноваційної політики держави, який сприяє вирішенню важливих економічних завдань.

Найпоширенішими у світі схемами застосування податкового кредиту є пропорційна і прирістна, в деяких країнах вони застосовуються одночасно [3].

Податкові канікули як дієвий фінансовий інструмент, що сприяє активній інноваційній діяльності, з успіхом застосовують у Китаї, Індії, Ізраїлі [3].

На сьогодні в Україні податкове законодавство передбачає низку преференцій для інноваційної діяльності. Запроваджено фіскальні стимули, завдяки яким вивільнюється інвестиційний ресурс у розмірі 47 млрд грн [4].

Таким чином, аналіз фінансових механізмів інноваційної політики розвинених країн дає підстави зазначити, що в

більшості з них застосовується поєднання прямих і непрямих методів фіскального регулювання інноваційної активності економічних суб'єктів. До найбільш прийнятних для застосування в Україні можна віднести: здійснення урядових закупівель інноваційних розробок; надання державних гарантій по кредитах і податкових пільг ключовим суб'єктам інноваційного бізнесу; надання податкових кредитів і державних компенсацій комерційним компаніям, що самостійно займаються науковими дослідженнями і розробками; надання пільг некомерційним організаціям ліцензіатам-патентовласникам, які перебувають у державній власності. Для інноваційного розвитку української економіки необхідно поєднання найефективніших механізмів бюджетно-податкового регулювання та стимулювання інноваційної діяльності.

Література

1. Касьяненко В. Зарубіжний досвід управління інноваційним потенціалом економіки та можливості його використання в Україні/ В. Касьяненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. — 2011. — № 4. — С. 200—204.
2. Замасло О. Податковий механізм стимулювання інноваційної діяльності в Україні / О. Замасло // Формування ринкової економіки в Україні. — 2009. — № 19. — С. 235—240.
3. Блискавка Т. Зарубіжний досвід фіскального регулювання інноваційного процесу в економічно розвинених країнах / Т. Блискавка // Дослідження міжнародної економіки. — 2011. — № 1(66). — С. 155—165.
4. Дем'янюк О. Податкові важелі стимулювання інноваційної діяльності / О. Дем'янюк // Інноваційна економіка. — 2010. — № 2. — С. 241—245.

Солтусенко О. М.,

«Фінанси», 5 курс

Донецький державний університет управління

Науковий керівник — к.е.н., доцент Мамченко К.Ю.

ФІСКАЛЬНІ ІНСТРУМЕНТИ ЯК СТАБІЛІЗАТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Падіння основних економічних показників України у другій половині 2012 року завершує період так званої стабілізації і